

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1.Descrierea situației actuale

Prin proiectul de lege privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, pe de o parte, se completează ampla reformă în materie penală și procesual penală ce se promovează la acest moment prin elaborarea de noi coduri penal și de procedură penală, iar pe de altă parte, se continuă schimbarea de optică în materia executării pedepselor, lansată prin adoptarea Legii nr.275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului, publicată în monitorul Oficial al României, Partea I, nr.637 din 20 iulie 2006.

Astfel, completând în mod firesc prevederile substanțiale și procesuale privind pedepsele, proiectul detaliază modul în care acestea sunt aduse la îndeplinire astfel încât finalitatea acestora, și anume resocializarea persoanei majore condamnate, respectiv dezvoltarea firească și armonioasă fizică și psihică a minorului sau a tânărului condamnat, să beneficieze de cât mai multe mijloace de aducere la îndeplinire.

În ceea ce privește prevederile noilor coduri, precizăm că acestea își găsesc detalierea în prezentul proiect atât în ceea ce privește reglementarea unor noi instituții, cum ar fi măsurile educative neprivative de libertate ce se pot dispune în cazul infractorilor minori, cât și în ceea ce privește instituirea unor distincții clare între atribuțiile diverselor instituții ale statului implicate în procesul de punere în executare și supraveghere a executării pedepselor.

2.Schimbări preconizate

În primul titlu al proiectului de lege sunt reluate normele fundamentale în materia executării pedepselor, prin prezentarea principiilor legalității executării pedepselor, respectării demnității umane, interzicerii supunerii la tortură, tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente, al interzicerii discriminării executării pedepselor, la care a fost adăugată o normă nouă, căreia i se recunoaște acum și legal valoarea de principiu, și anume exercitarea de către persoanele private de libertate a tuturor drepturilor civile și politice cu excepția celor care au fost interzise prin hotărârea de condamnare sau a celor a căror neexercitare sau exercitare restrânsă rezultă inerent din privarea de libertate ori din rațiuni de menținere a siguranței locurilor de deținere. Acest ultim principiu este rezultatul practicii constante în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) și se regăsește în legislația altor state chiar printre normele cu caracter constituțional. Astfel, cu titlu de exemplu, menționăm art.25 din Constituția Spaniei în care se arată că „pedepsele privative de libertate și măsurile de siguranță au ca scop reeducarea și reinsertia în societate și nu pot cuprinde măsura muncii forțate, condamnatul la pedeapsa închisorii bucurându-se, în timpul executării, de drepturile fundamentale definite în acest capitol, cu excepția celor care sunt în mod expres limitate prin hotărârea de condamnare, de natura pedepsei și de legea penitenciară.” Tot cu titlu de exemplu, menționăm că, în materia drepturilor civile, CEDO a statuat că interzicerea exercitării drepturilor părintești, aplicată automat și într-o manieră absolută, cu titlu de pedeapsă accesorie, tuturor persoanelor care execută o pedeapsă privativă de libertate, în absența oricărui control din partea instanțelor și fără a fi luată în

considerare natura infracțiunii săvârșite și interesul minorului, reprezintă un blam moral având ca scop pedepsirea condamnatului, mai curând decât o măsură de protecție a minorului. În concluzie, retragerea în termeni absoluți și prin efectul legii a drepturilor părintești nu răspunde exigenței primordiale vizând interesele copilului și, prin urmare, nu urmărește un scop legitim, art. 8 din Convenție fiind încălcat - Cauza Sabou și Pircălab c. României, hotărârea din 28 septembrie 2004, definitivă.

În mod similar, în domeniul drepturilor politice, CEDO a statuat că interzicerea globală a dreptului la vot tuturor deținuților condamnați care execută o pedeapsă privativă de libertate, măsură care se aplică automat, indiferent de durata pedepsei și de natura și gravitatea infracțiunii săvârșite, precum și de situația lor personală, depășește marja de apreciere acceptabilă, fiind incompatibilă cu dreptul garantat de art. 3 din Protocolul nr. 1 - Cauza Calmanovici c. României, hotărârea din 1 iulie 2008, definitivă.

Titlul II al proiectului de lege vine să clarifice, pe de o parte, o serie de aspecte ridicate în practica aplicării din 2006 până în prezent a reglementărilor privind executarea pedepselor, iar pe de altă parte, aduce, ca element de noutate, o nouă abordare asupra modului în care este supravegheată, de către judecător, măsura cea mai restrictivă posibil, și anume privarea de libertate. Astfel, proiectul face o distincție clară între competențele judecătorului delegat cu executarea hotărârilor judecătorești – ce va funcționa în cadrul instanței de executare, la sediul acesteia, și va avea competențe legate exclusiv de punerea în executare a tuturor hotărârilor de condamnare și a măsurilor neprivative de libertate, respectiv a măsurilor educative neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, și judecătorul de supraveghere a libertății, o nouă denumire, mai concisă și mai sugestivă în optica proiectului, pentru judecătorul care, desfășurându-și activitatea în penitenciare, centre de reținere și arestare preventivă, centre de arestare preventivă, centre educative și de detenție, ori la instanța de judecată, are ca principală atribuție supravegherea, prin controlul permanent și atitudine pro-activă, a modului în care se execută privarea de libertate, fie în penitenciare fie în alte locuri de reținere sau de arestare preventivă. Totodată, proiectul cuprinde enumerarea tuturor atribuțiilor pe care le are, în cadrul instanței de executare, judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești, atribuții cuprinse în Codul de procedură penală.

Instituția judecătorului de supraveghere a privării de libertate vine să consolideze și să exprime ferm opțiunea legiuitorului român pentru un control eficient, modului în care persoanele, minore sau majore, sunt private, potrivit legii, de libertatea lor, indiferent de spațiul de deținere: penitenciare, centre de reținere și arestare preventivă, centre de arestare preventivă, centre educative, centre de detenție pentru minori. Din analiza practicii existente în baza Legii nr.275 din 2006 dar și din consultările avute cu judecătoria și cu societatea civilă, precum și din analiza legislației comparate, a rezultat necesitatea menținerii unei stabilități, continuități și specializării a judecătorilor a căror principală atribuție va fi aceea de a verifica modul în care o persoană este privată de libertate, motiv pentru care proiectul propune numirea acestora pentru o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea prelungirii acestui mandat. Tot în sensul asigurării stabilității și continuității instituției judecătorului de supraveghere a privării de libertate, proiectul prevede că acesta poate fi desemnat numai cu acordul său. Pe aceeași linie a îmbunătățirii și eficientizării activității acestor judecători, dar și a delimitării practice a activității lor de cea desfășurată de administrația penitenciarelor, proiectul conține reglementări privind desemnarea unor supleanți dar și a unor grefieri, precum și obligativitatea instituțiilor statului competente de a pune la dispoziția acestora mijloacele necesare desfășurării activității în condiții optime. După cum se cunoaște, justiția nu trebuie numai înfăptuită ci trebuie să fie și percepută de justițiabili ca fiind înfăptuită. După cum s-a exprimat și CEDO, nu doar comportamentul personal al judecătorului este relevant și determinant, ci și alți factori, care, dacă sunt de natură să trezească suspiciuni cu privire la imparțialitatea sa, trebuie îndepărtați. În acest context, chiar și aparențele pot avea importanță. Cu alte cuvinte, justiția nu trebuie numai înfăptuită, ci trebuie să fie și percepută de justițiabili ca fiind înfăptuită, în joc fiind încrederea pe care instanțele trebuie să o inspire publicului, într-o societate democratică. (*Meznaric c. Croației*, hotărârea din 15 iulie 2005, definitivă; *Svarc și Kavnik c. Sloveniei*, hotărârea din 8 februarie 2007, definitivă).

Proiectul operează o distincție clară între activitatea de verificare a modului și condițiilor în care se execută pedepsele și măsurile privative de libertate și activitatea judiciară a judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

Potrivit proiectului, în activitatea de verificare periodică a modului și condițiilor în care se execută pedepsele și măsurile privative de libertate, judecătorul de supraveghere a privării de libertate emite dispoziții cu caracter obligatoriu pentru directorul penitenciarului sau pentru șeful centrului de reținere și arestare preventivă sau a centrului de arestare preventivă.

În exercitarea atribuțiilor sale judiciare, judecătorul de supraveghere a privării de libertate soluționează contestațiile formulate de persoanele deținute, reținute, arestate preventiv, internate într-un centru educativ sau de detenție cu privire la modul de exercitare a drepturilor prevăzute în lege, cu privire la stabilirea și schimbarea regimului de executare și cu privire la măsurile sancționatorii aplicate. Soluționarea acestor contestații se face în cadrul unor ședințe de judecată ce se desfășoară săptămânal la sediul judecătoriei. Prevederea este menită să pună capăt controverselor apărute după intrarea în vigoare a Legii nr. 275/2006 cu privire la natura juridică a activității judecătorului de supraveghere a privării de libertate de soluționare a acestor contestații. De asemenea, **procedura propusă în proiect include prevederi privind respectarea garanțiilor procesuale prevăzute de art. 6 alin. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului**, deoarece din perspectiva Convenției europene, drepturile contestate de persoanele private de libertate sunt considerate **drepturi civile și trebuie să beneficieze de garanții corespunzătoare**. Având în vedere rațiunea însăși a instituirii unui judecător de supraveghere a privării de libertate, legea prevede că hotărârile acestuia sunt definitive, judecătorul de supraveghere a privării de libertate fiind cel mai în măsură să cunoască realitățile penitenciarului, beneficiind și de specializare în acest sens.

Proiectul conține de asemenea, norme de competență a judecătorului de supraveghere a privării de libertate, derogatorii de la dreptul comun. Astfel, este prevăzută competența judecătorului în a cărui supraveghere se află un penitenciar de a soluționa contestații formulate de către persoanele private de libertate din penitenciarul pe care îl supraveghează împotriva măsurilor dispuse de administrația unui alt penitenciar. Se are în vedere stoparea, în acest mod, a unui fenomen ce tinde a se generaliza, **de creare în mod artificial, de către persoanele condamnate, de „proceduri judiciare”**, motivate, în fapt, numai de dorința de a efectua deplasări în alte localități, cu implicațiile bugetare corespunzătoare și eforturile specifice depuse în acest sens de administrația penitenciarelor, de a asigura transportul și paza corespunzătoare. Prin textele cuprinse în proiect se răspunde cerințelor și garanțiilor necesare efectuării unei judicioase proceduri judiciare cu reducerea, în același timp, a cheltuielilor ce sunt suportate de stat.

Titlul III al proiectului este dedicat **executării pedepsei amenzii** și aduce, ca element de noutate față de actualele reglementări, prevederi privind modul de înlocuire a amenzii cu munca neremunerată în folosul comunității, precum și aspecte privind supravegherea și controlul executării muncii în folosul comunității, reflectându-se astfel prevederile noului Cod penal în materie. Astfel, proiectul dezvoltă prevederile Codului penal, reglementând durata și condițiile de executare a muncii în folosul comunității, precum și modalitatea de înlocuire a amenzii cu pedeapsa închisorii.

Titlul IV privește **executarea măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță potrivit Codului penal** și cuprinde texte prin care sunt detaliate procedurile de punere efectivă în executare, de verificare permanentă, respectiv de consemnare a terminării ori de notificare a neexecutării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță potrivit Codului penal. Prevederile proiectului detaliază pe cele cuprinse în Codul penal și Codul de procedură penală și urmează a fi detaliate, la rândul lor, prin reglementările speciale ce vor fi adoptate în materia serviciilor de probațiune. Ca element de noutate, proiectul cuprinde prevederi potrivit cărora, serviciile de probațiune pot încredința executarea măsurilor de supraveghere și obligațiilor prevăzute în Codul penal în cadrul organizațiilor neguvernamentale de profil. În gestionarea executării măsurilor de supraveghere și obligațiilor prevăzute în Codul penal, organizațiile neguvernamentale de profil vor transmite rapoarte periodice sau ori de câte ori este necesar serviciilor de

probațiune. Se încearcă în acest mod, o soluție aplicată cu succes în unele state europene, de exemplu Franța, de încredințare către societatea civilă a unor servicii publice în această materie.

Titlul V al proiectului este dedicat, prin intermediul a 9 capitole, reglementării **executării pedepselor privative de libertate** dispuse în cazul majorilor.

La elaborarea acestui titlu s-au avut în vedere multiplele reglementări internaționale și europene în materie, atât cele vechi, deja consacrate în legislația noastră anterioară, cât și cele ce au fost adoptate după intrarea în vigoare a Legii nr.275 din 2006, la care s-au adăugat cele mai recente rapoarte ale Comitetului european pentru prevenirea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante (atât cele privind România cât și cele privind alte state europene), precum și recenta jurisprudență Curtea Europeană a Drepturilor Omului în materie. În ceea ce privește jurisprudența CEDO, au fost avute în vedere atât spețe mai vechi precum *Petra, Cotleț c. României* dar și cazuri recente printre care *Bragadireanu sau Petrea c. României*.

Tot astfel, printre cele mai importante documente internaționale în materie reflectate în proiect putem aminti: Ansamblul de reguli minime pentru tratamentul deținuților, respectiv Declarația universală a drepturilor omului, la nivelul Națiunilor Unite, precum și numeroase instrumente la nivelul Consiliului European, de la Recomandarea 2006 (2) a Consiliului European privind **Regulile penitenciare europene**, la numeroase recomandări care privesc aspecte distincte ale regimurilor penitenciare: **tratamentele medicale** [Recomandarea R (93) 6 privind închisoarea și aspectele criminologice al controlului bolilor transmisibile, inclusiv HIV/SIDA și alte aspecte privind sănătatea populației penitenciare, Recomandarea R (98) 7 privind aspecte etice și organizatorice ale asistenței medicale în penitenciare], **suprapopularea penitenciară și liberarea condiționată** [Recomandarea R (99) 22 suprapopularea penitenciară și inflația populației penitenciare, precum și Recomandările R (79) 14, R (82) 16 respectiv R (79) 14 privind liberarea din penitenciare], **tratamentul deținuților periculoși sau aflați în executarea unor pedepse de lungă durată** [Recomandarea R (2003) 23 privind administrarea de către personalul penitenciar a condamnărilor pe viață și a condamnărilor de lungă durată], aspecte privind **educația și munca în penitenciare** [Recomandarea R (2003) 20 privind educația în penitenciare, Recomandarea R (75) 25 privind munca în penitenciare], aspecte privind **măsuri alternative detenției** [Recomandarea R (92) 16 regulile europene privind sancțiunile și măsurile comunitare, Recomandarea R (76) 10 privind unele măsuri alternative la pedeapsa închisorii].

Capitolul 1 este dedicat **organizării executării pedepselor privative de libertate** și aduce ca element de noutate, posibilitatea construirii de penitenciare sau de obiective în cadrul penitenciarelor, prin parteneriat public-privat, încercându-se, în acest fel, a se încuraja investițiile, atragerea de fonduri și în acest domeniu în care, de cele mai multe ori, doar statul suportă integral costurile.

O prevedere importantă a acestui capitol este cea dedicată prezentării comisiei pentru stabilirea, schimbarea și individualizarea administrativă a regimului de executare a pedepselor privative de libertate. Această comisie, cu rol subliniat în însăși denumirea ei, de individualizare administrativă a regimului de executare, are o nouă componență.

Un set important de norme cuprinse în acest capitol sunt cele destinate **siguranței penitenciarelor dar și garantării că măsurile de siguranță sunt aplicate potrivit standardelor europene și internaționale în materie**. Astfel textele impun dispunerea măsurilor necesare asigurării siguranței locurilor de detenție, precum și evaluarea persoanei la primirea în locul de detenție din punct de vedere al riscului pe care aceasta îl poate prezenta pentru comunitate în cazul unei eventuale evadări, precum și pentru siguranța altor condamnați, a personalului locului de deținere, a persoanelor care o vizitează ori pentru sine. În același timp, însă, în acord cu Recomandarea 2006 (2) a Consiliului European privind Regulile penitenciare europene, capitolul cuprinde prevederi clare, imperative și explicite, cu privire la utilizarea mijloacelor de constrângere fizică, prin interzicerea folosirii lanțurilor sau a cămășilor de forță în locurile de detenție și permiterea folosirii, în anumite situații, a cătușelor sau a altor mijloace de constrângere fizică. În ceea ce privește portul armelor de foc, acesta este permis, în cazurile și condițiile prevăzute de un Regulament aprobat prin ordin al

ministrului justiției, personalului care asigură protecția externă a penitenciarelor sau celui care asigură transportul, fiind interzis pentru personalul care vine în contact direct cu persoanele private de libertate în incinta penitenciarelor.

În sfârșit, este reluat textul din actualele reglementări privind protecția martorilor, temei necesar pentru dispunerea de măsuri specifice de protejare a celor care, punându-și în pericol viața sau integritatea fizică ori psihică, colaborează cu organele judiciare.

Capitolul 2 reglementează regimurile de executare a pedepselor, reluând cele patru regimuri deja consacrate prin Legea nr.275: de maximă siguranță, închis, semideschis și deschis.

Un important element de noutate adus prin proiect este acela al aplicării **cu titlu provizoriu a unui tip de regim, pentru o scurtă perioadă de timp, la intrarea persoanei în penitenciar**, urmând ca regimul de executare efectiv să se stabilească de către o comisie, pe baza unor criterii complexe și în cadrul unei proceduri detaliate. În acest mod se răspunde cerinței recunoscute la nivel european dar și național de a se stabili regimul de executare a pedepsei nu doar în funcție de pedeapsa aplicată ci și în funcție de persoana condamnată. Astfel, în reglementarea fiecăruia dintre cele patru tipuri de regim se arată că acestea se aplică, cu titlu provizoriu, din dispoziția directorului penitenciarului, de la intrarea în penitenciar și până la stabilirea regimului de către comisie, în funcție de pedeapsa ce se va executa și de gradul de risc pe care îl prezintă persoana respectivă.

În ceea ce privește stabilirea efectivă a regimului de executare a pedepselor, aceasta se va realiza de către o comisie pentru stabilirea, schimbarea și individualizarea administrativă a regimului de executare a pedepselor privative de libertate, alcătuită din: directorul penitenciarului, care exercită atribuțiile de președinte al comisiei, șeful serviciului pentru aplicarea regimurilor, medicul penitenciarului, șeful serviciului educație și șeful serviciului asistență psihosocială, în baza unor criterii clare, după cum urmează: vârsta și starea de sănătate condamnatului; durata pedepsei privative de libertate; conduita persoanei condamnate, pozitivă sau negativă, inclusiv în perioadele de detenție anterioare; gradul de risc pentru siguranța locului de deținere, pentru celelalte persoane private de libertate și pentru personal; abilitățile necesare includerii în diferite programe de educație și intervenție psihosocială; disponibilitatea de a presta muncă și de a urma cursuri de calificare.

Cât despre **schimbarea regimului de executare**, proiectul impune o nouă abordare față de actualele prevederi, încercând să răspundă, în acest fel, atât necesităților de încurajare a resocializării persoanelor condamnate, dar și posibilității reale de a se efectua acest lucru. Astfel, textul prevede reanalizarea conduitei persoanei în vederea schimbării regimului de executare a pedepsei, comisia fiind obligată să analizeze conduita persoanei condamnate care execută pedeapsa în regim de maximă siguranță o dată la 12 luni, a persoanei condamnate care execută pedeapsa în regim închis o dată la 9 luni, iar a persoanei condamnate care execută pedeapsa în regim deschis sau semideschis o dată la 6 luni, prevăzându-se totodată și criteriile după care se poate efectua trecerea la un regim mai aspru sau unul mai ușor.

Capitolul cuprinde prevederi distincte, detaliate, în ceea ce privește procedura prin care sunt atacate hotărârile comisiei de stabilire, schimbare și individualizare administrativă a regimului de executare a pedepselor privative de libertate. Astfel, proiectul prevede calea de atac a contestației care se judecă la sediul judecătorei, în ședință publică, de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate, a cărui hotărâre este definitivă, regulile ce guvernează această procedură fiind cele de la judecata în cadrul procesului penal.

Un aspect important reglementat în proiect este acela al însoțirii stabilirii regimului de executare de un program de resocializare adaptat fiecărui deținut în parte, și care se regăsește în reglementare sub denumirea de „individualizare administrativă a regimului de executare a pedepsei privative de libertate”. Astfel, în funcție de conduita, personalitatea, vârsta, starea de sănătate și posibilitățile de reintegrare socială ale persoanei condamnate, pentru fiecare în parte se propun diverse programe, care să urmărească, în principal, desfășurarea de activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială; instruirea școlară; formarea profesională, derularea de activități productive.

Recunoscând în continuare necesitatea alocării unei atenții speciale resocializării majorilor tineri, și anume a persoanelor care nu au împlinit vârsta de 21 de ani, proiectul conferă temeiul legal conturării de programe specifice, adaptate cerințelor acestei categorii de persoane.

Capitolul 3 este dedicat **condițiilor de detenție** și reglementează cerințele fundamentale existente la primirea în penitenciar, la punerea în libertate, la transfer, la modul de transportare a persoanelor deținute, la cazare, ținută și alimentație, precum și două texte distincte privind refuzul de hrană și imobilizarea persoanelor condamnate.

Ca elemente de noutate, textul impune **măsurile minime** ce se dispun cu precădere la intrarea în penitenciar, și anume întocmirea unui inventar al bunurilor persoanelor condamnate; efectuarea unui control medical amănunțit al persoanelor condamnate; stabilirea provizorie a regimului de executare a pedepsei; informarea persoanelor condamnate cu privire la regulamentul penitenciar, condițiile de stabilire a regimului de executare a pedepselor, precum și a condițiilor privind liberarea condiționată, și face referire distinctă la categoriile de persoane ce necesită o atenție aparte din partea administrației penitenciarului, și anume cele care nu vorbesc sau nu înțeleg limba română, respectiv la cele care prezintă handicap. Tot ca element de noutate, în text sunt reglementate măsurile care se impun la punerea în libertate a condamnaților precum examinarea medicală, restituirea bunurilor care au fost reținute la intrarea în penitenciar, asigurarea contravalorii transportului până la domiciliul (dacă domiciliul este în România).

Răspunzând cerințelor stringente ale practicii ultimilor ani, proiectul reglementează situația persoanelor pentru care se decide transferul și față de care există în derulare diverse proceduri judiciare. Astfel, textul prevede că, în cazul în care se decide transferarea persoanei aflate în executarea unei pedepse într-un alt penitenciar sau într-un centru de reținere și arestare preventivă sau de arestare preventivă, soluționarea contestațiilor formulate de persoana transferată până la data dispoziției de transfer se face, de urgență, de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la penitenciarul de la care s-a dispus transferul, înainte de realizarea efectivă a transferului.

Este interzisă, totodată, transferarea în penitenciare, pentru o perioadă mai mare de 10 zile, a minorilor care execută măsura educativă a internării într-un centru educativ sau într-un centru de detenție. În acest caz minorul va executa măsura educativă a internării conform regimului de executare pe care îl avea în centrul educativ sau în centrul de detenție.

Normele privind alimentația fac referire, ca element de noutate și răspunzându-se, astfel, și unui recent Raport al Avocatului Poporului cu privire la acest aspect, la necesitatea respectării convingerilor religioase ale persoanelor condamnate. Astfel, textul proiectului prevede că administrația fiecărui penitenciar asigură condiții adecvate și personalul necesar pentru prepararea, distribuirea și servirea hranei potrivit normelor de igienă a alimentației, în funcție de vârsta, starea de sănătate, natura muncii prestate, cu respectarea convingerilor religioase ale persoanelor condamnate.

Totodată se reflectă la nivel de lege cerința Comitetului european pentru prevenirea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante privind asigurarea apei potabile în locurile de detenție, precum și impunerea, prin lege, a unui preț rezonabil pentru achiziționarea produselor comercializate în incinta penitenciarelor.

Dacă în ceea ce privește procedura efectuată în cazul intrării în refuz de hrană textul proiectului reia în mare măsură prevederile anterioare, în cazul reglementării privind imobilizarea persoanelor condamnate, proiectul accentuează caracterul excepțional și redus ca durată a acestei măsuri.

Capitolul 4 reglementează **drepturile și obligațiile** persoanelor condamnate. Sunt cuprinse în acest capitol, în primul rând, norme de procedură, menite să asigure modalități efective și eficiente prin care persoana privată de libertate poate contesta măsurile privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute de legea de executare a pedepselor în fața unui organ imparțial. Având în vedere **caracterul civil al acestor drepturi** și sensul autonom pe care îl conferă Convenția europeană a drepturilor omului noțiunii de drepturi civile și în conformitate cu jurisprudența CEDO în materie - de exemplu, cauza Ganci c. Italiei (hotărârea din 30 octombrie 2003, definitivă; Musumeci c. Italiei (decizia din 17 decembrie 2002); Gulmez c. Turciei

(hotărârea din 20 mai 2008, nedefinitivă), proiectul permite oricărei persoane atacarea măsurilor dispuse cu privire la executarea pedepsei în penitenciar. Procedura de soluționare a acestor contestații este similară celei privind soluționarea contestațiilor cu privire la stabilirea și schimbarea regimului de executare a pedepselor, cauzele fiind soluționate prin hotărâre definitivă de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate.

O serie de drepturi cuprinse în acest capitol sunt preluate în mare măsură din reglementarea anterioară: asigurarea respectării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, libertatea conștiinței, a opiniilor și libertatea credințelor religioase, dreptul la consultarea documentelor de interes personal, măsuri pentru asigurarea accesului la dispozițiile legale și documentele privind executarea pedepselor privative de libertate, măsuri pentru asigurarea exercitării dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență, dreptul la convorbiri telefonice, dreptul la plimbare zilnică.

În ceea ce privește dreptul la **consultarea documentelor de interes personal**, având în vedere, pe de o parte, necesitatea exercitării cu bună credință a acestuia, iar pe de altă parte, obligația statului de a permite accesul la propriul dosar - Cauza Iambor c. României, hotărârea din 24 iunie 2008, nedefinitivă, care nu se extinde, însă, la obligația de a suporta costurile tuturor copiilor făcute după dosar decât în situațiile în care acest fapt este pe deplin justificat - Cauza Kornakovs c. Letoniei, hotărârea din 15 iunie 2006, definitivă, proiectul propune suportarea cheltuielilor ocazionate de fotocopierea documentelor de către persoana condamnată în cazul în care aceasta dispune de mijloace bănești, fiind considerate persoane cu mijloace bănești persoanele care, la data solicitării sau cu 15 zile înainte de data solicitării dispun de sume de bani evidențiate în fișa contabilă nominală.

În ceea ce privește dreptul la **consultarea documentelor de interes personal**, având în vedere, pe de o parte, necesitatea exercitării cu bună credință a acestuia, iar pe de altă parte, obligația statului de a permite accesul la propriul dosar care nu se extinde, însă, la obligația de a suporta costurile tuturor copiilor făcute după dosar decât în situațiile în care acest fapt este pe deplin justificat, proiectul propune suportarea cheltuielilor de către persoanele care, la data solicitării sau cu 15 zile înainte de data solicitării dispun de sume de bani evidențiate în fișa contabilă nominală.

Cât despre asigurarea asistenței juridice, proiectul prevede asistența juridică obligatorie pentru toate contestațiile care se soluționează de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate la sediul judecătoriei. De asemenea, persoanele private de libertate beneficiază de spațiul și facilitățile necesare consultării avocatului, cu respectarea confidențialității, dar cu supraveghere vizuală.

În ceea ce privește **dreptul de petiționare și dreptul la corespondență**, proiectul aduce o clarificare importantă prevederilor anterioare în ceea ce privește deschiderea și reținerea corespondenței, prin trimiterea la art.149 din noul Cod de procedură penală.

Proiectul conține, de asemenea, o restructurare a prevederilor privind dreptul de a primi vizite și dreptul de comunicare în situații deosebite, reglementând într-o prevedere separată, facilitatea (și nu dreptul) de care pot bucura persoanele private de libertate prin beneficierea de **vizite intime**. Acest aspect, al acordării vizitelor intime, a fost interpretat diferit în practica ultimilor ani, ca drept al deținutului respectiv ca facilitate a acestuia, iar intenția legiuitorului prin prezentul proiect este de a contura clar caracterul de **facilitate** și nu de drept, vizita intimă neregăsindu-se ca drept în nicio reglementare internațională, cum nu este recunoscut ca drept nici în jurisprudența CEDO - a se vedea cauzele Aliev c. Ucrainei, hotărârea din 29 aprilie 2003; Dickson c. Marii Britanii, hotărârea Marii Camere din 4 decembrie 2007.

În ceea ce privește dreptul de a primi și cumpăra bunuri, în special cele alimentare, după o perioadă de abordări diferite, de la permiterea acestora în cantități foarte mari până la interdicerea cu desăvârșire a primirii bunurilor alimentare, legiuitorul a optat pentru o abordare temperată și, recunoscând valoarea economică, socială dar mai ales morală a primirii de bunuri (mai ales alimentare) de către persoanele deținute, a menținut în lege acest drept, ce va fi detaliat în legislația secundară în sensul limitării la un număr și la cantități rezonabile a acestora astfel încât, fără a aduce atingere acestei adevărate cutume, să se poată îndeplini eficient și cerințele de siguranță a locurilor de deținere.

Textele privind **asistența medicală și examenul medical** reiau prevederile anterioare, iar cele privind **percheziția corporală** reflectă necesarele garanții privind respectarea intimității. Un element de

noutate în reglementarea acesteia este distincția pe care legiuitorul o face între percheziția corporală și respectiv examinarea fizică externă – permise în temeiul legii de executare a pedepselor și motivate de necesitatea asigurării siguranței în mediul penitenciar, și examinarea fizică internă, ce poate fi dispusă în cazurile și condițiile prevăzute de Codul de procedură penală. Datorită caracterului grav intrusiv al acestor măsuri, legiuitorul a preferat un limbaj detaliat, specific, prin care a precizat că modul de efectuare al percheziției corporale în penitenciar diferă de examinarea fizică a cavităților corporale ale persoanelor private de libertate, permisă și ea în penitenciare dar neputând fi realizată decât de cadre medicale - a se vedea cauza McFeeley și alții c. Marii Britanii, decizia din 15 mai 1980.

Capitolul 5 reglementează munca prestată de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate și aduce, în esență, două elemente de noutate față de reglementarea anterioară: introducerea posibilității pentru deținuți de a se oferi voluntari și de a presta o activitate în interesul comunității (de exemplu la ridicarea de școli sau biserici), precum și valorificarea mai mare a interesului deținuților în a munci. Se încearcă, în acest mod, o atragere mai mare a persoanelor private de libertate către unul din cei mai importanți factori de resocializare, și anume munca.

În ceea ce privește repartizarea cotelor din sumele obținute ca urmare a prestării muncii de către deținuți, proiectul impune o redistribuire a acestora în sensul finanțării într-un procent mai mare a penitenciarului în care persoana condamnată își desfășoară activitatea lucrativă.

Capitolul 6 este dedicat activităților educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, instruirea școlară și formarea profesională a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate și prezintă ca elemente de noutate față de actualele reglementări impunerea unei strategii de dezvoltare a serviciilor de educație, consiliere psihologică și asistență socială din cadrul penitenciarelor și condițiile privind organizarea și desfășurarea acestor activități, precum și cuprinderea de reglementări distincte, necesare, pentru situația persoanelor care prezintă handicap și execută pedepse privative de libertate.

Recompensele, abaterile și sancțiunile disciplinare sunt reglementate în capitolul 7 și aduc unele elemente de noutate față de actuala reglementare. Astfel, este reglementat un nou text care reglementează învoirea din motive umanitare pentru vizitarea de către persoana condamnată a soțului/soției, a unei rude apropiate, a oricărei persoane de care este legat prin puternice legături afective care este grav bolnavă, pentru participarea persoanei condamnate la înhumarea unei astfel de persoane, sau, în caz de calamitate, pentru soluționarea unor probleme sociale, medicale sau de sprijinire a familiei. Învoirea se acordă de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate cu avizul consultativ al directorului unității și, în concordanță cu recomandările Consiliului European, acordarea ei nu este legată de îndeplinirea condițiilor privind recompensarea persoanei private de libertate.

Capitolul 8 este dedicat liberării condiționate și aduce o nouă abordare acestei instituții. Astfel, se instituie, pe de o parte, obligativitatea liberării condiționate numai din regimurile deschis sau semideschis, ceea ce presupune un efort mai mare, atât din partea administrației penitenciarului cât și din partea deținuților, în sensul resocializării și îmbunătățirii comportamentului acestora din urmă încă în timpul efectuării pedepselor. În felul acesta se subliniază, o dată în plus, caracterul facultativ al liberării condiționate. Totodată, proiectul, în ansamblu, impune o viziune unitară asupra instituției liberării condiționate, în sensul că sunt avute în vedere pentru schimbarea regimului de executare într-unul mai ușor aceleași criterii ca cele luate în considerare la liberarea condiționată.

Ultimul capitol al acestui titlu reia, cu unele îmbunătățiri, textele anterioare privind dosarul individual al persoanei condamnate, registrele privind persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, precum și procedurile privind decesul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate.

Titlul VI este consacrat executării măsurilor preventive privative de libertate și, continuând tradiția reglementărilor anterioare, face o trimitere la aplicarea corespunzătoare a multora dintre prevederile privind executarea pedepselor privative de libertate. Sunt menținute, în același timp, prevederile distincte privind organizarea centrelor de reținere și arestare preventivă, în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, executarea reținerii și a arestării preventive, dosarele individuale ale persoanelor private de libertate, registrele privind persoanele reținute sau arestate preventiv. Proiectul prevede condiții extrem de restrictive pentru transferarea deținuților în centrele de reținere și arestare preventivă din subordinea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, cu scopul de a preîntâmpina eventualele abuzuri în acest domeniu.

Titlul VII își propune să răspundă cerințelor din ce în ce mai stringente de reorganizare pe baze noi, moderne, prin conturarea de noi concepții, umaniste, a măsurilor educative dispuse în cazul minorilor care au săvârșit infracțiuni.

Având în vedere aspectele privind punerea în executare a măsurilor educative, proiectul a ținut cont de următoarele instrumente: Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului, Normele Organizației Națiunilor Unite privind protecția minorilor privați de libertate, Regulile minime ale Națiunilor Unite pentru elaborarea unor măsuri neprivative de libertate (Regulile de la Tokio), Ansamblul regulilor minime ale Națiunilor Unite cu privire la administrarea justiției pentru minori (Regulile de la Beijing), Recomandarea 87 (20) a Comitetului Miniștrilor privind reacțiile sociale față de delincvența juvenilă. Acest titlu constituie, totodată, alături de prevederile specifice din noile coduri penal și de procedură penală, un nou cadru, modern, în care statul își îndeplinește importanta misiune de reeducare a celor care, la vârste fragede, au comis fapte antisociale grave având nevoie nu de o corecție ci de o îngrijire specială. Astfel, se recunoaște și în această materie prioritatea aplicării măsurilor educative neprivative de libertate iar proiectul cuprinde, în Capitolul II al acestui titlu, detalierea măsurilor specifice ce pot fi dispuse: **stagiul de formare civică, supravegherea, consemnarea la sfârșit de săptămână, asistarea zilnică a minorului.**

În ceea ce privește executarea măsurilor educative privative de libertate, proiectul prevede înființarea de **centre educative și centre de detenție**, ca instituții specializate în recuperarea minorilor condamnați, unde aceștia urmează un program de pregătire școlară și formare profesională potrivit aptitudinilor lor precum și programe de reintegrare socială.

Regimurile de executare a măsurii educative privative de libertate a internării în centrele de detenție se vor clasifica în 3 regimuri: regim închis, semideschis și deschis. Schimbarea regimurilor de executare se va face o dată la 6 luni, iar contestarea regimului stabilit sau a deciziei cu privire la schimbarea regimului se face după o procedură similară celei prevăzute în cazul executării pedepselor.

În ceea ce privește internarea într-un centru educativ, această măsură aduce o serie de elemente de noutate. În primul rând, regimul de executare este unic, regimul deschis, cuprinzând însă componente distincte, specifice, adaptate fiecărei persoane internate în parte, astfel încât să răspundă cât mai bine necesităților persoanei respective de dezvoltare fizică și psihică. În al doilea rând, proiectul propune constituirea în fiecare centru a unui consiliu educativ în vederea stabilirii și schimbării regimului de executare a măsurilor educative, prin individualizarea asistenței psihosociale acordate fiecărei persoane internate. Componenta acestui consiliu este distinctă de cea a altor comisii similare, fiind adaptată vârstei și cerințelor specifice persoanelor care sunt analizate în cadrul acestuia. Astfel, consiliul educativ este alcătuit din directorul centrului, directorul adjunct pentru asistență psihosocială, medicul șef, educatorul responsabil de caz, învățătorul sau dirigintele, un consilier de probațiune din cadrul serviciului de probațiune în circumscripția căruia se află centrul educativ și un reprezentant al Direcției Județene pentru Protecția Copilului, iar în cazul în care persoanele internate au împlinit 18 ani, nu participă în consiliu învățătorul sau dirigintele și nici reprezentantul Direcției Județene pentru Protecția Copilului. Această componentă specială este caracteristică și comisiei care stabilește sau schimbă regimul de executare într-un centru de detenție. În sfârșit, spre deosebire de centrele de detenție care, potrivit prevederilor noului Cod penal, se caracterizează

prin regimul de pază și supraveghere, centrele educative, destinate executării unor măsuri educative speciale, concentrate îndeosebi pe sprijinirea persoanei în sensul dezvoltării fizice și psihice corespunzătoare, vor beneficia de măsuri minime de siguranță, în condiții ce urmează a fi detaliate în regulamentul ce se va emite în aplicarea acestei legi.

Drepturile și obligațiile minorilor internați corespund, în mare măsură, celor privind majorii, cu adaptările ce decurg din faptul că aceste persoane, având o altă vârstă, au alte moduri de exercitare a drepturilor și alte necesități. O atenție deosebită este acordată în proiect **activităților și programelor de reintegrare socială**, asistența psihosocială, instruirea școlară și formarea profesională constituind elemente de bază ale resocializării minorilor.

În ceea ce privește **recompensele**, acestea diferă, în unele aspecte de cele acordate majorilor, pe lângă învoiri ori suplimentări de drepturi la pachete și vizite înscriindu-se și recompense precum evidențierea în fața colectivului; încredințarea unor responsabilități în cadrul centrului; acordarea unor premii în obiecte; învoirea, cu o durată de maximum 8 ore, în localitatea în care este situat centrul de reeducare; învoirea, la sfârșit de săptămână, în localitatea de domiciliu a minorului internat; învoiri în familie, în timpul vacanțelor, pe o perioadă de maxim o lună; trimiterea în tabere și excursii.

Abaterile sunt și acestea reglementate pentru a reflecta tipurile de acțiuni nepermise pe care le pot săvârși minorii privați de libertate. O abordare nouă este adusă de proiect în ceea ce privește sancțiunile disciplinare, proiectul se îndepărtează în totalitate de prevederile Decretului nr.545/1972 care prevedea sancțiuni disciplinare precum izolarea de colectiv pe o perioadă de până la 10 zile sau separarea în secții cu regim restrictiv pe o perioadă de cel mult 3 luni și, în concordanță cu Convenția Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului, nu mai prevede sancțiuni care presupun izolarea minorului de colectivitate.

Titlul cuprinde, de asemenea, prevederi liberarea persoanelor internate, precum și articole privind personalul care deservește centrele și documentele întocmite de acest personal.

Dispozițiile finale și tranzitorii din Titlul VIII cuprind referiri la obligativitatea publicării în Monitorul Oficial al deciziilor și ordinelor directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, a ordinelor ministrului justiției și ale ministrului internelor și reformei administrative prevăzute de prezenta lege, dar și dispoziții privind obligativitatea completării prevederilor legii cu cele specifice în domeniul de activitate al serviciilor de probațiune. Legea va intra în vigoare, în mod evident, la data intrării în vigoare a Codului penal și a celui de procedură penală, moment în care textele anterioare în materia executării pedepselor, în special Legea nr.275/2006 dar și Decretul nr.545/1972 privind executarea măsurii educative a internării minorilor infractori într-un centru de reeducare, publicat în Buletinul Oficial nr.162 din 30 decembrie 1972 se vor abroga.

Secțiunea a 3-a

Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ

- 1. Impact macro-economic** - proiectul nu are un astfel de impact.
- 2. Impact asupra mediului de afaceri** – În măsura în care prevederile proiectului privind parteneriatul public-privat.
- 3. Impact social** – Prevederile proiectului urmăresc eficientizarea procesului de resocializare a persoanelor condamnate, cu potențial impact asupra ratei fenomenului de recidivă, respectiv asupra criminalității în general.
- 4. Impact asupra mediului** - proiectul nu are un astfel de impact.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

Pentru a fi puse în aplicare, soluțiile legislative propuse prin proiectul Codului penal și prin proiectul Codului de procedură penală, care constituie temeiul elaborării prezentului proiect de lege de executare a pedepselor, vor fi dublate de acțiuni de ordin administrativ-organizatoric din partea executivului, de natură să permită desfășurarea în condiții optime a tuturor procedurilor reglementate. Impactul măsurilor preconizate prin prezentul proiect necesită o abordare globală, bazată pe o analiză aprofundată privind punerea efectivă în aplicare a tuturor noilor reglementări în materie penală, procesual-penală și execuțional penală. Cum prezentul proiect va intra în vigoare la aceeași dată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal și a noului Cod de procedură penală, iar acestea din urmă nu vor intra în vigoare decât ulterior publicării legii de aplicare, și anume la data ce va fi prevăzută în cuprinsul acesteia, aprecierea impactului financiar, care va trebui să se raporteze la momentul intrării în vigoare a legii, nu poate fi făcută decât ținând seama de condițiile socio-economice de la acel moment.

Secțiunea a 5-a

Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Proiecte de acte normative suplimentare

Proiectul de lege va constitui temeiul emiterii unei Hotărâri de Guvern prin care se va adopta Regulamentul de aplicare a legii executării pedepselor, precum și al unor ordine și decizii în materie emise de Ministrul Justiției, Ministrul Internelor și Reformei Administrative, respectiv de directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor. Astfel, se are în vedere emiterea de către ministrul Justiției de noi ordine sau actualizarea celor existente pentru următoarele aspecte: pentru aprobarea regulamentului de organizare și funcționare a penitenciarelor, pentru aprobarea regulamentului privind măsurile necesare pentru siguranța penitenciarelor, privind normele minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor condamnate, privind normele minime obligatorii de hrană a persoanelor condamnate, privind numărul, greutatea pachetelor și bunurile ce pot fi primite de către persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate, privind procedura de valorificare și distrugere a bunurilor confiscate, pentru aprobarea regulamentului privind strategia de dezvoltare a serviciilor de educație, consiliere psihologică, și asistență socială din cadrul penitenciarelor, privind stabilirea penitenciarelor în a căror circumscripție funcționează centrele de arestare preventivă, pentru aprobarea regulamentului privind organizarea și funcționarea centrelor educative și a centrelor de detenție, etc.

2. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în materie

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Decizii ale Curții Europene de Justiție și alte documente

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect

4. Evaluarea conformității. Nu este cazul.

5. Alte acte normative și sau documente internaționale din care decurg angajamente

Proiectul de act normativ reflectă o serie de documente internaționale și europene în materie, precum: Ansamblul de reguli minime pentru tratamentul deținuților, respectiv Declarația universală a drepturilor omului, la nivelul Națiunilor Unite, precum și numeroase instrumente la nivelul Consiliului Europei, de la

Recomandarea 2006 (2) a Consiliului Europei privind **Regulile penitenciare europene**, la numeroase recomandări care privesc aspecte distincte ale regimurilor penitenciare: **tratamentele medicale** [Recomandarea R (93) 6 privind închisoarea și aspectele criminologice al controlului bolilor transmisibile, inclusiv HIV/SIDA și alte aspecte privind sănătatea populației penitenciare, Recomandarea R (98) 7 privind aspecte etice și organizatorice ale asistenței medicale în penitenciare], **suprapopularea penitenciară și liberarea condiționată** [Recomandarea R (99) 22 suprapopularea penitenciară și inflația populației penitenciare, precum și Recomandările R (79) 14, R (82) 16 respectiv R (79) 14 privind liberarea din penitenciare], **tratamentul deținuților periculoși sau aflați în executarea unor pedepse de lungă durată** [Recomandarea R (2003) 23 privind administrarea de către personalul penitenciar a condamnatilor pe viață și a condamnatilor de lungă durată], aspecte privind **educația și munca în penitenciare** [Recomandarea R (2003) 20 privind educația în penitenciare, Recomandarea R (75) 25 privind munca în penitenciare], aspecte privind **măsuri alternative detenției** [Recomandarea R (92) 16 regulile europene privind sancțiunile și măsurile comunitare, Recomandarea R (76) 10 privind unele măsuri alternative la pedeapsa închisorii, Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului, Normele Organizației Națiunilor Unite privind protecția minorilor privați de libertate, Regulile minimale ale Națiunilor Unite pentru elaborarea unor măsuri neprivative de libertate (Regulile de la Tokio), Ansamblul regulilor minime ale Națiunilor Unite cu privire la administrarea justiției pentru minori (Regulile de la Beijing), Recomandarea 87 (20) a Comitetului Miniștrilor privind reacțiile sociale față de delincvența juvenilă.

Proiectul răspunde, totodată, și jurisprudenței relevante a Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu cauzele: Sabou și Pircălab c. României, hotărârea din 28 septembrie 2004, definitivă; Calmanovici c. României, hotărârea din 1 iulie 2008, nedefinitivă; Meznaric c. Croației, hotărârea din 15 iulie 2005, definitivă; Svarc și Kavnik c. Sloveniei, hotărârea din 8 februarie 2007, definitivă; Petra, c. României; Cotleț c. României; Bragadireanu c. României; Petrea c. României; Ganci c. Italiei, hotărârea din 30 octombrie 2003, definitivă; Musumeci c. Italiei decizia din 17 decembrie 2002; Gulmez c. Turciei, hotărârea din 20 mai 2008, nedefinitivă; Iambor c. României, hotărârea din 24 iunie 2008, nedefinitivă; Kornakovs c. Letoniei, hotărârea din 15 iunie 2006, definitivă; Aliev c. Ucrainei, hotărârea din 29 aprilie 2003; Dickson c. Marii Britanii, hotărârea Marii Camere din 4 decembrie 2007; McFeeley și alții c. Marii Britanii, decizia din 15 mai 1980.

Secțiunea a 6-a

Consultări efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate

Proiectul de act normativ a fost transmis Administrației Naționale a Penitenciarelor, Ministerului Internelor și Reformei Administrative, Baroului București, Direcției de probațiune din Ministerul Justiției, Înaltei Curți de Casație și Justiție, tuturor Curților de Apel, Consiliului Superior al Magistraturii, precum și judecătorilor delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate.

Proiectul a fost afișat pe site-ul Ministerului Justiției spre dezbateră publică începând cu data de 11 iulie 2008 și a fost dezbătut și cu societatea civilă, cu ocazia a două seminarii organizate de Apador-ch, în lunile iunie și octombrie 2008, seminarii la care au participat judecători delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate.

2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ

S-a urmărit implicarea în discuții a acelor organizații ne-guvernamentale care au ca principal obiect de activitate promovarea drepturilor omului, precum GRADO și Apador-ch care au formulat observații cu privire la proiect.

3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

4. Consultările desfășurate în cadrul comisiilor interministeriale în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

5. Informații privind avizarea de către

- a) **Consiliul Legislativ** – Consiliul Legislativ a avizat proiectul de lege, prin avizul nr.117/27.02.2009.
- b) **Consiliul Suprem de Apărare a Țării** - nu este cazul, întrucât nu se încadrează în proiectele prevăzute de art. 4 din Legea nr.415/2002
- c) **Consiliul Economic și Social** - nu este cazul, nefiind un proiect din domeniul de competență al Consiliului Economic și Social - art.2¹ și art. 5 din Legea nr.109/1997 .
- d) **Consiliul Concurenței** - nu este cazul.
- e) **Curtea de Conturi** - nu este cazul.
- f) **Consiliul Superior al Magistraturii**

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ

Proiectul de act normativ a fost supus dezbaterii publice și a fost discutat cu societatea civilă.

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect

Secțiunea a 8-a

Măsuri de implementare

Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente

Potrivit proiectului, se are în vedere transformarea centrelor de reeducare în centre educative și a penitenciarelor pentru minori în centre de detenție.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege alăturat, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare, cu procedura de urgență prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituția României, republicată .

PRIM - MINISTRU

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'E Boc', with a horizontal line extending to the right.

EMIL BOC